

[Ministeren for offentlige arbejder.]

kommer altid an på, ud fra hvilken synsvinkel man betragter begrebet sejltid. Man kan ikke nøjes med alene at se på distancen, man må også se på hastigheden, om et skib tager 1 eller 4 timer om at tilbagelægge samme distance. Jeg mener, man må tage noget hensyn til selve den afstand i kilometer, man sejler, og i så henseende tror jeg ikke statsbanernes overfarter har noget at skamme sig over, når man sammenligner deres og andres takster.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) var også ked af, at jeg ville udvide arbejdet. Jeg forstod, at det ærede medlem havde den opfattelse, at så blev der ikke noget ud af det, hvis man skulle undersøge samtlige trafikforhold i landet. Jeg synes nu, at det er virkelig sundt og rigtigt, hvis man skal undersøge tingene, ikke bare at koncentrere sig om en enkelt trafikgren, men virkelig søge at få et objektivt skøn over den samlede helhed. Jeg sagde før, og det vil jeg stadig stå ved, at ved den politiske mulighed for at gennemføre de ændringer, som jeg mener skal til, må der sættes et stort spørgsmålstegn, så længe den politiske sammensætning i dette ting er, som den er, men det var meget rart at have arbejdet fra hånden. Jeg kan ikke lade være at minde om, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) jo selv har været minister for statsbanerne engang; der kunne dengang være nedsat et udvalg, så havde det måske været færdigt i dag.

Jeg var meget glad for, at det ærede medlem hr. Sønderup viste sig på dette tings talerstol. Det gav ligesom lidt balance imellem de særlige interesser i København og demovre i Jylland. Det er sådan, at når man kommer til Jylland, siger de, at i København får man det hele, og i København er man tilbøjelig til at sige omvendt. Men jeg beklager, at det ærede medlem skulle vente til denne lejlighed med at fortælle mig, hvor dårligt det er med vognmateriellet derovre, det kunne han godt have fortalt noget før, men det er måske en ny opdagelse. Jeg er ikke bekendt med, at statsbanerne favoriserer øerne på Jyllands bekostning, men det er nok rimeligt, at der på de store langruter kræves bedre materiel end på sideruterne. På den givne

foranledning skal jeg imidlertid tage spørgsmålet op til undersøgelse.

Til det ærede medlem hr. Carsten Raft vil jeg sige, at han gør sig skyldig i en stor misforståelse, når han siger, at lovforslaget om Storkøbenhavns trafikråd er trukket tilbage. Jeg er mig ikke bevidst, at jeg har meddelt, at jeg har taget noget forslag tilbage. Jeg har stillet et forslag, der ligger i folketingsudvalget. Om dette udvalg gør meget eller lidt ved arbejdet, er jeg ikke i stand til at bedømme, og det kan jeg heller ikke gøre noget ved, men jeg må dog alvorligt protestere, når det siges, at forslaget er taget tilbage, det kender jeg ikke noget til. Det ærede medlem sagde, at jeg havde sagt ved en given lejlighed, at der var et mindre underskud i Københavns omegn. Ja, det er også kun en ganske lille del af takstforhøjelsen, vi vil have skal ligge herovre; det er ikke 44 mill. kr., det drejer sig om i Københavns omegn, det er højst 1 mill. kr.

Carsten Raft: Det er en skrækkelig støj med sådan et lovforslag, der er blevet væk, det må vi se at få opklaret. Vi, der har deltaget i udvalgsarbejdet, har fået at vide, at der ikke var grund til at arbejde videre med det. Måske kan formanden for udvalget meddele os, hvordan det går. Det er skam ikke os, der har standset arbejdet; det var såmænd gået i stå af sig selv.

Horn: For at der ikke skal danne sig en myte om lovforslaget om det storkøbenhavnske trafikråd, vil jeg sige, at når udvalget indtil videre har stillet arbejdet i bero, skyldes det, at man i udvalget fra flere partiers side mente ikke at kunne acceptere lovforslaget, og dernæst, at man gennem ministeren har fået at vide, at kommunernes repræsentanter heller ikke syntes at være særlig interesserede på daværende tidspunkt. Om interessen er kommet senere, ved jeg ikke, men vi kan begynde arbejdet i morgen, hvis det ærede medlem hr. Carsten Raft og andre har lyst til det. I udvalget havde man den opfattelse, at det var et lovforslag, som måtte samle politisk enighed, det var ikke noget, der kunne bæres af enkelte partier.